

MIRJAN *Dendrobium bigibbum* 'compactum' VIIHTYY JUSSI GÄVERTIN HOIDOSSA

Teksti OILI PENTINSAARI
Kuva JUSSI GÄVERT

Mirja Vuorisalo on vuosien kuluessa jakanut ahkerasti vaaleanpunakukkaista puikkokämmekkää. Sen ovat saattaneet saada aivan uudetkin harrastajat, jotta nämä saisivat kokemusta erilaisten orkideojen kasvattamisesta.

Mirja Vuorisalo on ostanut alkupe räisen kasvinsa kymmeniä vuosia sitten Sakari Junnoselta, joka tilasi orkideoita eri puolilta maailmaa. Siten on melko todennäköistä, että kyseessä on luonnonlaji, varsinkin kun kasvi myös vastaa luonnonlajin kuvausta. Toisaalta *D. bigibbum* on kauniskukkainen orkidea, josta on useita hieman toisistaan poikkeavia kantoja, joten niitä on myös ahkerasti risteytetty keskenään.

Dendrobium bigibbum kasvaa vain Australian pohjoisen ”kärjen” Cape Yorkin itärannikolla. Lajin kasvualue ulottuu Malloy-vuorelta Iron Rangen luonnonpuistoon. Se kasvaa pienissä puissa ja avoimilla kallioilla merenpinnasta 600 metrin korkeudelle. Koko vuoden on lämmintä: kesällä päivisin lähes 30, talvellakin 25 astetta. Siten se on koko vuoden lämpimässä viihtyvä laji, jonka minimilämpönä pidetään 15 astetta. On myös tärkeää huomata, että öisin on koko vuoden 7–8 astetta viileämpää kuin päivisin. Kasvukaudella sataa paljon, mutta talvella on kuivempaa. Kuitenkin suhteellinen kosteus on talvellakin korkea, siitä meri pitää huolen. Kukkimattomuuden syynä pidetäänkin

ensisijaisesti kasvupaikan viileyttä sekä liian tasaista lämpöä.

Luonnossa *D. bigibbum* kasvaa 40–120 sentin korkuiseksi, mutta kasvatuksessa se useimmiten pysyy kohtuullisen kokoisena, moneen muuhun puikkokämmekkään verrattuna jopa sirona. Kuintovarsii on noin 30-senttinen, siihen avautuu parhaimmillaan parikymmentä kukkaa, joiden leveys on 4–7 senttiä. Pitkikäisten kukkien väri voi olla valkoinen, violetti, karminpunainen, mutta myös vaalea lila. Kukkiakseen laji tarvitsee paljon valoa.

”*Dendrobium bigibbum* on ahkeran kastelijan kasvi”, kertoo Jussi Gävert

”Usean muun puikkokämmekän lailla *D. bigibbum* viihtyy vain pienessä ruukussa, joka on syytä laittaa painavampan suojaruukkuun. Juuret eivät saa seistä vedessä, joten kastelu kasvukau-

della on lähes jokapäiväistä, mukana on aina myös mietoa ravinnetta. Talvella vähennän kastelua, mutta jos kastelu on liian vähäistä, pitkään kauniin vihreinä pysyvät lehdet alkavat kuivua ennen aikojaan. Erittäin tärkeää on runsas valo, kuitenkin keväistä suoraa auringonvaloa pitää varoa. Lämpötilan tulee laskea öiksi melko reilusti, mikä vaatii hieman järjestelyjä, mikäli kasvihuonetta ei ole käytössä. Oma kasvini on lasikossa, jonka alla olevaa lämpöpatteria ajastamalla saadaan lämpötilojen vaihtelut sopiviksi. Lasikossa on myös helppo nostaa ilman-kosteutta sopivaksi.

Kukinnan jälkeen vähennän kastelua, mutta kovin kuivaksi kasvia ei kannata päästää. Tässä vaiheessa on tärkeää, että valon määrä pysyy riittävänä. Kun uudet versot alkavat kasvaa on varottava kastelemasta versoja, sillä ne mätänevät herkästi.”